

# Flaskpost från Randivåg

Stilla havet, augusti – december 2017

Vanuatu, Nya Kaledonien och Australien



## Augusti

Vi lämnade så Fiji den 17 augusti och anlände till Port Vila i Vanuatu den 22 efter en långsam segling (600 sjömil). Vi klarerade in i Vanuatu och fortsatte dagen därpå norrut till ön Ambrym där vi tänkte delta i en festival: "Back to our roots".



En av uppvisningarna i Ambrym – Tillbaka till våra rötter!

Invånarna i Ambrym visade upp sina gamla seder för oss seglare och andra turister under tre dagar. Vi fick se fantastiska danser och träsniderier, smaka lokal mat och mycket annat. En fin upplevelse om hur de levtt tidigare. Här fick vi dessutom den intressanta upplevelsen att äta fladdermus! Kan berätta att det inte såg speciellt aptitligt ut och smakade vedervärdigt! Övriga maträtter på restaurangen (stekt fisk, kyckling i sås, ris, pizza, kassava och lite olika slag av grönsaker) var betydligt aptitligare. Vi var på en liten restaurang som troligtvis endast var öppen i

anslutning till festivalen.

En kväll när vi satt i sittbrunnen fick vi se att vulkanen på Ambrym fick ett utbrott! Himlen var röd och det rök ur öppningen. Lite kusligt att titta på även om det inte kom någon lava. Flera av vulkanerna i området har varit aktiva den senaste tiden.

Vanuatu hette tidigare Nya Hebriderna och administrerades mellan 1906 och 1980 gemensamt av England och Frankrike. Vanuatu blev självständigt 1980 och har kommit en bit på väg att leva som självständiga. Landet består av 12 större öar och ett 60-tal mindre. Här finns aktiva vulkaner, heta källor och gejsrar. Jordbävningar förekommer. Landet är ett av världens minst utvecklade länder och kring 70 procent av de knappt 300 000 invånarna lever av jordbruk (mest kopra).

Nästa ö vi seglade till var Pentecoste där "bungyjump" har sina rötter i en manlighetsrit. Här slänger sig männen ut från rangliga torn byggda i trä tidigare på året. De brukar ta ner tornen efter att ceremonin är över, men vi kom till ett som stod kvar. Mot en avgift på 80 kronor kunde vi titta på och fotografera tornet. Personen som tog oss till tornet visade oss även en annan del av ön, vi vandrade i vatten upp till fotknölnarna genom byar och via planteringar till ett stort banyanträd. Trädet var kul att se, men intressantare var de områden vi vandrade förbi. Vi kan se att man här befinner sig med en fot i nutid (mobiltelefoner och internet) och en fot i dåtid – och då inte enbart för att visa upp för turister. Husen, vägarna, kläderna och mycket annat såg rätt "dåtida" ut. Vi fortsatte till nästa ö, Lolong där vi blev guidade runt ön och fick också en måltid. På flera öar var guidning och måltider ett sätt för



Tornet som stod kvar efter senaste "bungyjumpfestivalen".

invånarna att tjäna pengar. Vi tackade alltid ja till dessa erbjudanden, ett bra sätt för oss att få en guidning på ön och samtidigt bidra till deras ekonomi.

### September

I byn Asanvari på ön Maevo fick vi också en rundtur och lunch, men även dans. Några av byborna visade sina traditionella danser för oss, helt olika de vi tidigare sett på Ambrym. Här var första gången vi såg



*Dugoner betade under båten i Maevo.*

dugonger, ett sälliknande djur med stjärtfena som en val, som tuggar gräs på botten och kommer upp till ytan för att andas lite då och då. De betade på botten under båten, så det var bara ett sätt på cyklop och hoppa i!

Nästa ö vi besökte var Ambae. Sven-Gösta ordnade en rundtur på ön med lastbil för seglarna i hamnen. Åtta seglare och tre lokala grabbar åkte på flaket, en av oss kunde sitta i förarhytten och vi turades om. Vi fick se mycket av ön och kunde passa på att fråga chauffören om hur det är på Vanuatu när vi satt i

förarhytten. Chauffören pratade utmärkt engelska och arbetade i vanliga fall som lärare. Vi fick även en delikat lunch.

Vi seglade vidare mot en av de största öarna, Santos. Strax efter vi lämnat Ambae evakueras alla invånare då en av vulkanerna som låg i en sjö fick tendens till utbrott. Tror inte det blev så allvarligt, men alla öborna fick åka till Santos för en tid. Vi kom till Luganville på Santos någon dag senare, vi tittade på stan, fyllde på förråden och hyrde bil och såg en del av ön. Vi som hyrde bil kom alla från Europa (Skottland, Österrike och Sverige) och när vi såg att EU sponsrade "Vanuatu Agricultural Research and Technical Centre" så svängde vi in där. Vi tyckte att skottar, österrikare och svenskar var tillåtna att kolla lite hur verksamheten sköttes! Vi blev guidade av en anställd som berättade att de har som ansvar att bevara växter från hela Vanuatu, men hade även boskap. De hade t ex 44 sorters kokospalmer, 68 kakaosorter, 65 kaffesorter och 75 sorters kava. Alla växter gick att köpa och varje ö hade sina speciella favoriter. Det var ett litet lantbruksuniversitet i all sin enkelhet, föredömligt skött vad vi kunde se.



*Här visar vår guide odlingar av kokosnötspalmer.*

Nu vände vi och seglade söder ut igen, ner mot huvudstaden Port Vila på Efate. På vägen besökte vi flera fina öar, bland annat Malekula och Epi. Vi stannade någon vecka på Efate för bunkring, besök hos frisör (!), ansökte om visum till Australien (inklusive läkarbesök), rundtur på Efate och besök på restauranger. Mot slutet av september klarerade vi ut från Vanuatu och seglade vidare till Nya Kaledonien.



### Oktober

Vi kom in till bryggan i Numea, Nya Kaledoniens huvudstad den första oktober. Nya Kaledonien tillhör Frankrike, så helt plötsligt var vi i Europa igen. Och här är allt väldigt franskt, kanske mer än i Frankrike! Nya Kaledonien består av ett tiotal öar där Grand Terre där Noumea ligger, är den stora ön där nästan alla 250 000 invånare bor. Vi klarerade in, vinkade hej då till Stuart och Anne på Time Bandit som vi haft sällskap av sen Fiji. De seglade vidare till Australien och vi började

upptäcka landet. Vi besökte flera fina öar, ankrade nedanför den fina fyren Amedee, snorklade vid fantastiska rev, åt fransk mat i Numea, besökte varma källor och hade det fint och hyrde bil för några dagar. Vi fick strikta restriktioner från biluthyraren om var vi kunde köra och var vi kunde stanna. Ön Grand Terre är uppdelad i områden där vita, rika fransmän bor och där den fattigare melanesiska kanakbefolkningen bor. Kanakerna vill ha självstyre och fransmännen vill fortsätta tillhöra Frankrike. Det skall vara en omröstning i frågan i november 2018 och frågan är rätt infekterad. Vi reste runt ön under några dagar, bodde i tält och kunde se skillnader i levnadsstandard. Ön är rätt så bergig, så det tog lite tid att köra runt ön som inte är så stor.

Vi stannade i Nya Kaledonien i sex veckor, ännu ett land väl värt att besöka.

### *November*

I början av november började vi förbereda för seglingen mot Australien. Vi såg den ena båten efter den andra ge sig iväg mot Nya Zeeland och Australien. Vi kom iväg bland de sista när vi lämnade Nya



*Sven-Gösta hissar den australiensiska gästflaggan.*

Kaledonien den 12 november. Några andra båtar seglar samtidigt mot Australien, t ex den australiensiska Akimbo. Efter sju dagar och drygt 1000 sjömil ankom vi till Newcastle i Australien den 19 november och Peter och Ness på Akimbo tog emot våra tampar och sen kom tullen och hälsomyndigheterna ombord. Vi blev snabbt inklarerade i landet då visumansökan för ett år redan var klar och vi kunde börja upptäcka staden och landet. Vi blev kvar i två veckor i denna trevliga stad. Vi undersökte Newcastle, besökte vinddistriktet i närheten: Hunter valley, Australiens äldsta vinddistrikt. Handlade svenska produkter i en välsorterad butik och fick glögg i butiken "Pappa Sven". Det var också en biltävling i stan under några dagar, med mycket folk på besök!

### *December*

I början av december seglade vi ner till Broken Bay, en havsvik i norra Sydney där Sven-Göstas kusin har sin båt. Broken Bay består av måna olika vikar, många av dem med bojar som man kan använda helt gratis. I första viken vi gick in i – Refuge Bay - fanns 110 bojar. Två var upptagna, säsongen var inte igång än! Vi gjorde en tur med buss och tåg till Tura Beach några timmar söder om Sydney där kusinen har ett hus. Vi kunde lämna Randivåg vid en boj i Broken Bay vi hade lånat och lämna dingens på en strand tillhörande en svenskättling.

Jul och nyår tillbringade vi inne i Sydney. Det går att ankra mitt inne i Sydney i Blackwattle bay och där firade vi jul i med andra seglare och sen firade vi nyår ankrade utanför operan och framför Sydney bridge tillsammans med Sven-Göstas kusin. Vi kunde se det magnifika fyrverkeriet på verkligt nära håll!

*Lisa och Sven-Gösta*

